

Publicerad 2009-01-07 19:32 av devilsangel

Aldrig mer!

jo jag ser
fast du inte tror det
skiftningar från den du var
till det du börjar bli

sakta framåt
bär dina steg
du ser rätt väg
och vågar följa den

något har väckt din insikt
värm upp din själ
som låg i frostens dvala

du är på väg att bli
den jag så länge önskade
den jag i år väntade på
skulle smälta fram
under hård is

men vet du
det är försent för oss
det fanns en tid
då världen var din
om du bara lät mig
ge dig den

det fanns en stund
då livet var vårt att dela
men jag nådde inte fram
bakom murarna

och jag led
helvetets alla kval
jag älskade en tom själ
försökte på alla sätt
att visa dig vägen

men när du kom nära
vek du bort
livrädd, jag vet

du svek mig
gång på gång
så att ljuset mellan oss
blev skuggor
för svåra att skjuta bort

du svek dig själv
vårt barn
gåvan vi fick att dela
och aldrig kan jag
ta emot din kärlek
som du så sorgset
bönar mig att ge chansen

aldrig mer
du vände tro till förakt
vred kärlekens ansikte
till misstro och skräck

aldrig någonsin
ska dina läppar möta mina
så slut dem från ord
jag orkar inte höra

din kärlek
är för mig patetisk
och så sen så sen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren devilsangel med Poeter.se id #14249 innehar upphovsrätten